

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
127/16. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2016. november 16.

A C-316/15. sz. ügyben hozott ítélet
A „Simply Pleasure Ltd” kereskedelmi név alatt eljáró Timothy Martin
Hemming és társai kontra Westminster City Council

Ellentétes a szolgáltatási irányelvvel, ha a valamely engedély megadása iránti kérelem benyújtásának időpontjában meg kell fizetni az érintett engedélyezési rendszer kezelésével és kikényszerítésével összefüggő költségeket

Az ilyen követelmény nem szolgálja a szolgáltatási tevékenységek megkezdése megkönnyítésének célkitűzését, még akkor sem, ha a megfizetett összeget a kérelem elutasítása esetén vissza kell téríteni

Timothy Martin Hemming és más személyek olyan engedélyekkel rendelkeznek, amelyek westminsteri szexboltok működtetésére jogosítják fel őket. E helységben az ilyen létesítményekre vonatkozó engedély megadása a westminsteri városi tanács (Westminster City Council) feladata.

A brit jogszabályok szerint az engedély megadását vagy megújítását kérelmező személynek az illetékes hatóság által megállapított észszerű díjat kell fizetnie. E díj két részből áll: egy, a kérelem adminisztratív feldolgozásával kapcsolatos részből, amely a kérelem elutasítása esetén nem téríthető vissza, és egy másik, jelentősen nagyobb, az engedélyezési rendszer kezelésével kapcsolatos részből, amely a kérelem elutasítása esetén visszatérítendő. A 2011/2012. évre a díj teljes összege 29 102 font (körülbelül 37 700 euró) volt, amelyből 2667 fontot (körülbelül 3455 eurót) a kérelem adminisztratív feldolgozására fordítottak, míg a fennmaradó 26 435 font (körülbelül 34 245 euró)¹ az engedélyezési rendszer kezelésével függött össze (ez az összeg a kérelem elutasítása esetén visszatérítendő volt).

T. M. Hemming szerint a westminsteri városi tanács megsértette a szolgáltatási irányelvet² azáltal, hogy előírta a díj második részének a megfizetését. Ezen irányelv szerint az engedélyezési eljárásokból eredő terheknek észszerűeknek és arányosoknak kell lenniük az eljárás költségeivel, és nem haladhatják meg azokat.

A Supreme Court of the United Kingdom (az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bírósága) azt kérdezi, hogy a díj második része a szolgáltatási irányelvvel ellentétes „tehernek” minősül-e az engedély iránti kérelmet előterjesztők számára amiatt, hogy e díj összege meghaladja a kérelem feldolgozásával járó költségeket.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében erre azt a választ adja, hogy **az uniós joggal ellentétes az olyan díj követelése, amelynek egy része az engedélyezési rendszer kezelésével összefüggő költségeknek felel meg**, még akkor is, ha e részt a kérelem elutasítása esetén vissza kell téríteni.

A Bíróság először is megállapítja: **az, hogy díjat kell fizetni, pénzügyi kötelezettségnek, következképpen a szolgáltatási irányelv értelmében vett „tehernek” minősül**, függetlenül attól, hogy annak összege a kérelem elutasítása esetén utóbb visszatéríthető. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy **az ilyen díjak összege semmi esetre sem haladhatja meg a szóban forgó engedélyezési eljárás költségeit**.

¹ A 2011/2012. évben irányadó átváltási árfolyam szerint.

² A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.).

Márpedig a Bíróságnak egy uniós jogi rendelkezés tekintetében már volt alkalma pontosítani, hogy a figyelembe vett költségek nem foglalhatják magukban a kérdéses hatóság általános felügyeleti tevékenységével összefüggő kiadásokat. E megállapítás még inkább érvényes a szolgáltatási irányelv szerinti „eljárási költségeket” illetően.

Emlékeztetve arra, hogy **a szolgáltatási irányelv célja a szolgáltatási tevékenységek megkezdésének megkönnyítése**, a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy **e célkitűzést nem szolgálhatja olyan követelmény, amely az érintett engedélyezési rendszer kezelésével és kikényszerítésével járó olyan költségek előfinanszírozását írja elő**, mint többek között az engedély nélküli tevékenységek azonosításával és szankcionálásával összefüggő költségek. Következésképpen a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ilyen követelmény ellentétes az uniós joggal.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499